

ความเห็นส่วนตัว
ของ นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๒๙/๒๕๖๓

เรื่องพิจารณาที่ ๘/๒๕๖๓

วันที่ ๒ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง { ประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้ร้อง
พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี
และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ผู้ถูกร้อง

ประเด็นวินิจฉัย

ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงเฉพาะตัว ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐
วรรคหนึ่ง (๔) ประกอบมาตรา ๑๖๐ (๕) และมาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๕) ประกอบมาตรา ๑๘๖
วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๘๔ วรรคหนึ่ง (๓) หรือไม่

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกร้องเคยดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารบก ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓
เกษียณอายุราชการ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗ ต่อมาได้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ
ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี และดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน
ในระหว่างที่ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ผู้ถูกร้องกับครอบครัวได้พักอาศัยอยู่ที่บ้านพักรับรองกองทัพบก
ภายในกรมทหารราบที่ ๑ ในฐานะผู้มีสิทธิตามระเบียบกองทัพบก ว่าด้วยการเข้าพักอาศัย
ในบ้านพักรับรองกองทัพบก พ.ศ. ๒๕๔๘ และได้รับอนุมัติจากกองทัพบกมาโดยตลอด แต่ผู้ร้องเห็นว่า
ผู้ถูกร้องและครอบครัวได้พักอาศัยในบ้านพักของทางราชการในกรมทหารราบที่ ๑ ตั้งแต่เมื่อครั้ง
ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารบกจนถึงปัจจุบัน โดยไม่เสียค่าเช่า ค่ากระแสไฟฟ้าและน้ำประปาให้แก่
ทางราชการทหาร และไม่มีสิทธิพักอาศัยในบ้านพักหลังดังกล่าวตามระเบียบกองทัพบก ว่าด้วยการเข้าพัก
อาศัยในอาคาร บ้านพัก ของข้าราชการและลูกจ้างประจำในสังกัดกองทัพบก พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๑๑

และข้อ ๑๔.๒ ระเบียบคณะกรรมการอำนวยการสวัสดิการกองบัญชาการกองทัพไทย ว่าด้วยการพักอาศัยในอาคารสวัสดิการ กองบัญชาการกองทัพไทย พ.ศ. ๒๕๕๖ ระเบียบกองทัพบก ว่าด้วยการใช้กระแสไฟฟ้าและน้ำประปาที่เบิกจ่ายจากงบประมาณ งบงานบริหารหน่วย พ.ศ. ๒๕๔๖ และหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติ ในการจัดข้าราชการเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๖๐ กรณีของผู้ถูกร้องจึงถือเป็นการรับประโยชน์ใด ๆ จากหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ นอกเหนือไปจากที่หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ ปฏิบัติต่อบุคคลอื่น ๆ ในธุรกิจการงานปกติ อันเป็นการกระทำที่ถือเป็นการขัดกันแห่งประโยชน์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๖ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๑๘๔ วรรคหนึ่ง (๓) จึงทำให้ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๕) นอกจากนี้การกระทำดังกล่าวยังถือเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงตามมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๗ ประกอบข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ อันเป็นเหตุให้ความเป็นรัฐมนตรีของ ผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามมาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๔) ประกอบมาตรา ๑๖๐ (๕) อีกด้วย ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย กรณีดังกล่าว

บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

มาตรา ๑๖๐ รัฐมนตรีต้อง

(๕) ไม่มีพฤติกรรมอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง

มาตรา ๑๗๐ ความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลงเฉพาะตัว เมื่อ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖๐

(๕) กระทำการอันเป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๑๘๖ หรือมาตรา ๑๘๗

มาตรา ๑๘๔ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาต้อง

(๓) ไม่รับเงินหรือประโยชน์ใด ๆ จากหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเป็นพิเศษ นอกเหนือไปจากที่หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจปฏิบัติต่อบุคคลอื่น ๆ ในธุรกิจการงานปกติ

มาตรา ๑๘๖ ให้นำความในมาตรา ๑๘๔ มาใช้บังคับแก่รัฐมนตรีด้วยโดยอนุโลม เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) การดำรงตำแหน่งหรือการดำเนินการที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่หรืออำนาจของรัฐมนตรี

(๒) การกระทำตามหน้าที่และอำนาจในการบริหารราชการแผ่นดิน หรือตามนโยบายที่ได้แถลงต่อรัฐสภา หรือตามที่กฎหมายบัญญัติ

นอกจากกรณีตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีต้องไม่ใช่สถานะหรือตำแหน่งกระทำการใดไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม อันเป็นการก้าวก่ายหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อประโยชน์ของตนเอง ของผู้อื่น หรือของพรรคการเมืองโดยมิชอบตามที่กำหนดในมาตรฐานทางจริยธรรม

มาตรา ๒๑๙ ให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระร่วมกันกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมขึ้นใช้บังคับแก่ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญและผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน และหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ และเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ ทั้งนี้ มาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าวต้องครอบคลุมถึงการรักษาเกียรติภูมิและผลประโยชน์ของชาติ และต้องระบุให้ชัดแจ้งด้วยการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมใดมีลักษณะร้ายแรง

ในการจัดทำมาตรฐานทางจริยธรรมตามวรรคหนึ่ง ให้รับฟังความคิดเห็นของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และคณะรัฐมนตรี ประกอบด้วย และเมื่อประกาศใช้บังคับแล้วให้ใช้บังคับแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และคณะรัฐมนตรีด้วย แต่ไม่ห้ามสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือคณะรัฐมนตรีที่จะกำหนดจริยธรรมเพิ่มขึ้นให้เหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่ของตน แต่ต้องไม่ขัดหรือแย้งกับมาตรฐานทางจริยธรรมตามวรรคหนึ่ง และให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๒. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๗ ให้ศาลมีหน้าที่และอำนาจพิจารณาวินิจฉัยคดี ดังต่อไปนี้

(๙) คดีเกี่ยวกับการสิ้นสุดลงของความเป็นรัฐมนตรี

๓. ระเบียบกองทัพบก ว่าด้วยการเข้าพักอาศัยในอาคาร บ้านพัก ของข้าราชการและลูกจ้างประจำในสังกัดกองทัพบก พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

“อาคารที่พักอาศัยของทางราชการ” หมายถึง อาคารประเภทแฟลตและบ้านพัก หรือเรือนแถว ที่กองทัพบกก่อสร้างขึ้น และมอบให้หน่วยต่าง ๆ รับผิดชอบควบคุมดูแล

“ข้าราชการ” หมายถึง ข้าราชการประจำการสังกัดกองทัพบก

“ผู้พักอาศัย” หมายถึง ข้าราชการประจำการ และลูกจ้างประจำ ที่ได้รับอนุมัติให้เข้าพักอาศัยในอาคารที่พักอาศัยของทางราชการ

ข้อ ๗ อาคาร บ้านพัก หรือที่พักอาศัยของทางราชการทุกชนิดของกองทัพบก ให้อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยราชการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้.-

๗.๑ อาคารสงเคราะห์กองทัพบก (ส่วนกลาง) ให้อยู่ในความรับผิดชอบของกรมสวัสดิการทหารบก

๗.๒ อาคารที่พักอาศัยของทางราชการ ตามหน่วยราชการต่าง ๆ ที่มีอยู่ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค นอกเหนือจากอาคารที่พักอาศัยของทางราชการ ตามข้อ ๗.๑ ให้อยู่ในความรับผิดชอบของผู้บังคับบัญชาหน่วยนั้น ๆ

ข้อ ๑๐ ให้ผู้บังคับหน่วยในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ที่ได้รับส่วนแบ่งห้องพักในอาคารที่พักอาศัยของทางราชการ ตามข้อ ๗.๒ กำหนดระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับหรือข้อกำหนด เพื่อควบคุมดูแลอาคารที่พักอาศัยของทางราชการ ที่ได้รับการแบ่งมอบได้ตามความเหมาะสมโดยไม่ขัดกับระเบียบนี้

ข้อ ๑๑ ผู้มีสิทธิเข้าพักอาศัยในอาคารที่พักอาศัยของทางราชการ ตามข้อ ๗.๑ จะต้องมิคุณสมบัติดังนี้.-

๑๑.๑ เป็นข้าราชการประจำการหรือลูกจ้างประจำ สังกัดกองทัพบก ซึ่งมีคำสั่งให้รับราชการอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ข้อ ๑๒ ผู้มีสิทธิเข้าพักอาศัยในอาคารที่พักอาศัยของทางราชการ ตามข้อ ๗.๒ ต้องเป็นข้าราชการประจำการและลูกจ้างประจำในหน่วยนั้น ๆ

ข้อ ๑๔ ให้ผู้มีสิทธิเข้าพักอาศัยในอาคารที่พักอาศัยของทางราชการ ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคตามข้อ ๑๑ และข้อ ๑๒ หมดยกเว้นสิทธิในการเข้าพักอาศัย ในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้.-

๑๔.๒ ย้ายออกนอกกองทัพบก หรือออกจากราชการไม่ว่ากรณีใด

๔. ระเบียบกองทัพบก ว่าด้วยการเข้าพักอาศัยในบ้านพักรับรอง พ.ศ. ๒๕๔๘

ข้อ ๔ บ้านพักรับรองกองทัพบก หมายความว่าบ้านพักของทางราชการกองทัพบก ที่กำหนดให้เป็นที่พักของผู้บังคับบัญชาชั้นสูงของกองทัพบก หรืออดีตผู้บังคับบัญชาชั้นสูงของกองทัพบก ที่ทำคุณประโยชน์ให้กับกองทัพบกและประเทศชาติ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบดูแลของกรมสวัสดิการทหารบก

ข้อ ๕ ผู้มีสิทธิเข้าพักอาศัยในบ้านพักรับรองกองทัพบกต้องมีคุณสมบัติ ตามข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้

๕.๑ เป็นข้าราชการประจำการสังกัดกองทัพบกที่มีชั้นยศพลเอก

๕.๒ เป็นอดีตผู้บังคับบัญชาชั้นสูงของกองทัพบกซึ่งทำคุณประโยชน์ให้กับกองทัพบกและประเทศชาติและเคยดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารบกมาแล้ว

ข้อ ๘ ผู้มีสิทธิเข้าพักอาศัยในบ้านพักรับรองกองทัพบก หมดสิทธิการเข้าพักอาศัยในกรณีดังต่อไปนี้

- ๘.๑ ย้ายออกนอกกองทัพบก
- ๘.๒ ออกจากราชการไม่ว่ากรณีใด
- ๘.๓ ถึงแก่กรรม
- ๘.๔ เมื่อกองทัพบกพิจารณาให้หมดสิทธิการเข้าพักอาศัย

สำหรับผู้ที่มิได้สิทธิเข้าพักอาศัย ตามข้อ ๕.๒ ถ้าหมดสิทธิเข้าพักอาศัย ตามข้อ ๘.๑ หรือ ๘.๒ แล้ว กองทัพบกอาจพิจารณาให้มีสิทธิพักอาศัยเป็นกรณีเฉพาะรายก็ได้

ข้อ ๑๑ บ้านพักรับรองที่กองทัพบกกำหนด ให้กองทัพบกพิจารณาความเหมาะสมในการสนับสนุนงบประมาณค่ากระแสไฟฟ้าและน้ำประปา ตลอดจนค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการพักอาศัย ตามความจำเป็นและเหมาะสมในการใช้งาน

๕. มาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๗ ต้องถือผลประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน

ข้อ ๘ ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ เพื่อตนเองหรือผู้อื่น หรือมีพฤติกรรมที่รู้เห็นหรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตนแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

ข้อ ๙ ต้องไม่ขอ ไม่เรียก ไม่รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดในประการที่อาจทำให้กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่

ข้อ ๑๐ ต้องไม่รับของขวัญของกำนัล ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เว้นแต่เป็นการรับจากการให้โดยธรรมจรรยา และการรับที่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับให้รับได้

ข้อ ๑๑ ไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวม ทั้งนี้ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

ข้อ ๒๗ การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมในหมวด ๑ ให้ถือว่า มีลักษณะร้ายแรง

การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมในหมวด ๒ และหมวด ๓ จะถือว่า มีลักษณะร้ายแรงหรือไม่ ให้พิจารณาถึงพฤติกรรมของการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ เจตนาและความร้ายแรงของความเสียหายที่เกิดจากการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ นั้น

ความเห็น

ประเด็นที่ว่า ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๔) ประกอบมาตรา ๑๖๐ (๕) และมาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๕) ประกอบมาตรา ๑๘๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๘๔ วรรคหนึ่ง (๓) หรือไม่ นั้น

พิจารณาแล้วเห็นว่า ระเบียบกองทัพบก ว่าด้วยการเข้าพักอาศัยในบ้านพักรับรองกองทัพบก พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๕ กำหนดว่า ผู้มีสิทธิเข้าพักอาศัยในบ้านพักรับรองกองทัพบกต้องมีคุณสมบัติตามข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้ ๕.๒ เป็นอดีตผู้บังคับบัญชาชั้นสูงของกองทัพบกซึ่งทำคุณประโยชน์ให้กับกองทัพบกและประเทศชาติและเคยดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารบกมาแล้ว ข้อ ๘ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ผู้มีสิทธิเข้าพักอาศัยในบ้านพักรับรองกองทัพบก หมกสิทธิการเข้าพักอาศัยในกรณีดังต่อไปนี้ ๘.๑ ย้ายออกนอกกองทัพบก ๘.๒ ออกจากราชการไม่ว่ากรณีใด วรรคสอง กำหนดว่า สำหรับผู้ที่มีสิทธิพักอาศัย ตามข้อ ๕.๒ ถ้าหมกสิทธิเข้าพักอาศัยตาม ข้อ ๘.๑ หรือ ๘.๒ แล้ว กองทัพบก อาจพิจารณาให้มีสิทธิพักอาศัยเป็นกรณีเฉพาะรายก็ได้ และข้อ ๑๑ กำหนดว่า บ้านพักรับรองที่กองทัพบกกำหนดให้กองทัพบกพิจารณาความเหมาะสมในการสนับสนุนงบประมาณค่ากระแสไฟฟ้าและน้ำประปา ตลอดจนค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการพักอาศัยตามความจำเป็นและเหมาะสมในการใช้งาน ประกอบกับผู้บัญชาการทหารบกได้มีหนังสือชี้แจงต่อศาลว่า ขณะผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ ผู้ถูกร้องยังคงดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารบกอยู่ ผู้ถูกร้องจึงเป็นผู้มีสิทธิเข้าพักอาศัยในบ้านพักรับรองของกองทัพบกได้ตามระเบียบกองทัพบกดังกล่าว เมื่อผู้ถูกร้องเกษียณอายุราชการในตำแหน่งผู้บัญชาการทหารบกเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗ แล้วก็ยังคงดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีอยู่ ผู้ถูกร้องจึงยังคงเป็นผู้มีสิทธิพักอาศัยในบ้านพักรับรองกองทัพบกตามระเบียบดังกล่าว อยู่ต่อไป

กรณีจึงเห็นได้ว่า ผู้ถูกร้องเป็นผู้มีสิทธิและได้ใช้สิทธิเข้าพักอาศัยในบ้านพักรับรองกองทัพบก โดยชอบตามระเบียบข้างต้นทุกประการ โดยมีได้อาศัยการเป็นผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีหรือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมในการเข้าพักอาศัยในบ้านพักรับรองกองทัพบกแต่อย่างใด กรณีดังกล่าว จึงไม่อาจถือได้ว่าผู้ถูกร้องมีพฤติกรรมอันเป็นการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม อย่างร้ายแรงตามมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ ตามข้อ ๒๗ ประกอบข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ เพราะเป็นกรณีที่ผู้ถูกร้องเป็นผู้มีสิทธิโดยชอบในการเข้าใช้บ้านพักรับรองดังกล่าวตามระเบียบของทางราชการได้ トラบเท่าที่ระเบียบ

กองทัพบก ว่าด้วยการเข้าพักอาศัยในบ้านพักรับรองกองทัพบก พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นกฎหมายลำดับรอง ยังคงมีผลบังคับได้อยู่โดยยังมีได้ถูกยกเลิกหรือเพิกถอนโดยองค์กรผู้ใช้อำนาจตามกฎหมาย

ส่วนประเด็นค่าเช่า หรือน้ำประปา ค่ากระแสไฟฟ้า สำหรับบ้านพักรับรองกองทัพบก ดังกล่าวนั้น เห็นว่า แม้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๑๘๔ วรรคหนึ่ง (๓) จะบัญญัติไว้ในลักษณะว่าห้ามการใช้อำนาจหน้าที่ของตนเข้าไปแสวงหาประโยชน์เพื่อรับเงิน หรือประโยชน์ใด ๆ จากหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเป็นพิเศษ แต่ก็ได้มีการกำหนดเป็นข้อยกเว้นไว้ว่าสำหรับกรณีการรับเงินหรือประโยชน์อื่นใดในทางธุรกิจการงานปกตินั้น ยังคงรับได้โดยชอบ หากเป็นไปตามระเบียบที่ทางราชการกำหนด ดังนั้น เมื่อผู้ถูกร้องเข้าพักอาศัยในบ้านพักรับรองกองทัพบกดังกล่าวโดยชอบด้วยระเบียบของกองทัพบก โดยมีระเบียบข้อ ๑๑ กำหนดให้กองทัพบก พิจารณาความเหมาะสมในการพิจารณาเบี่ยงประมาณค่ากระแสไฟฟ้าและน้ำประปา ตลอดจนค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการพักอาศัยตามความจำเป็นและเหมาะสมในการใช้งานบ้านพักรับรองแล้ว กรณีจึงไม่อาจถือว่าผู้ถูกร้องได้รับประโยชน์ใด ๆ จากหน่วยราชการกองทัพบก นอกเหนือไปจากที่หน่วยราชการดังกล่าว ปฏิบัติต่อบุคคลอื่นในทางธุรกิจการงานปกติดังที่ผู้ร้องกล่าวอ้าง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้องไม่สิ้นสุดลง เฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๔) ประกอบกับมาตรา ๑๖๐ (๕) และ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๕) ประกอบมาตรา ๑๘๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๘๔ วรรคหนึ่ง (๓)

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ